

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 96/2012-46

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. februára 2012 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti V., a. s., B., zastúpenej advokátom JUDr. R. M., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na rovnosť účastníkov podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č. k. 20 Cb 1/2010-198 z 21. marca 2011 a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 Cob 188/2011-267 zo 14. decembra 2011 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť obchodnej spoločnosti V., a. s., **p r i j í m a** na ďalšie konanie.
2. Vykonateľnosť rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 Cob 188/2011-267 zo 14. decembra 2011 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č. k. 20 Cb 1/2010-198 z 21. marca 2011 **o d k l a d á**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. februára 2012 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti V., a. s., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. R. M., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na rovnosť účastníkov podľa čl. 47 ods. 3 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) č. k. 20 Cb 1/2010-198 z 21. marca 2011 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“) a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 3 Cob 188/2011-267 zo 14. decembra 2011 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“).

Sťažovateľka k priebehu konania a obsahu ňou napadnutých rozsudkov uviedla:

„Rozsudkom Krajského súdu Bratislava, č. k.: 3Cob/188/2011-267 zo dňa 14. 12. 2011 bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Bratislava III č. k. 20Cb 1/2010-198 zo dňa 21. 3. 2011.

Prvostupňový súd rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 4.740.092,- EUR s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 4.740.092,- EUR od 06. 10. 2010 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súčasne je žalobca v tej istej lehote povinný žalovanému vrátiť nehnuteľnosti – stavbu súp. č. 11868, druh stavby: predajňa, na pozemku parc. č. 13601/93 a pozemky parc. registra C č. 13601/40 – zastavané plochy a nádvoria o výmere 6051 m², parc. č. 13601/86 – zastavané plochy a nádvoria o výmere 746m², parc. č. 13601/93 – zastavané plochy a nádvoria o výmere 5490 m²a pozemok parc. č. 13601/128 – zastavané plochy a nádvoria o výmere 2808 m², všetky nehnuteľnosti zapísané na LV č. 4596, k. ú. N., ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy zo dňa 14. 03. 2007.

V neposlednej miere súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy konania 33.193,50 EUR za súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia vo výške 84.875,17 EUR

k rukám právneho zástupcu žalobcu Advokátska kancelária E., s. r. o., so sídlom B., do 3 dní od právoplatnosti rozsudku...

Proti prvostupňovému rozsudku podal žalovaný včas odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd Bratislava svojím rozsudkom č. k.: 3Cob/188/2011-267 zo dňa 14. 12. 2011 tak, že prvostupňový rozsudok potvrdil a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 26.779,49 EUR v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, k rukám právneho zástupcu žalobcu...

Predmetom tejto sťažnosti sú rozhodnutia tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu vzhľadom k tomu, že ani v odvolacom konaní odvolací súd neodstránil vady rozhodnutia súdu prvého stupňa a vykonaný zásah do základných práv sťažovateľa. Podľa rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 350/09 odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania...“

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že predmetom namietaného konania boli nároky žalobcu na vrátenie plnení z neplatnej kúpnej zmluvy uzavretej 14. marca 2007 (ktorou sťažovateľka previedla vlastníctvo k nehnuteľnostiam na žalobcu a žalobca mu za prevod zaplatil kúpnu cenu), z dôvodu relatívnej neplatnosti tejto zmluvy podľa § 49a Občianskeho zákonníka (uzavretie kúpnej zmluvy žalobcom v omyle). Konajúce súdy vyhovelí nárokom žalobcu a v rámci posudzovania prejudiciálnej otázky posúdili kúpnu zmluvu ako neplatnú z dôvodu podľa § 49a Občianskeho zákonníka, a v nadväznosti na to rozhodli o povinnosti účastníkov vrátiť si plnenia poskytnuté podľa tejto zmluvy.

Podľa sťažovateľky „posúdením právneho úkonu ako relatívne neplatného podľa § 49a Občianskeho zákonníka z dôvodu uvedenia účastníka zmluvného vzťahu do omylu neobstojí tak po právnej stránke a ani z hľadiska skutkových zistení“ a k tomu uvádza

podrobnú argumentáciu na podporu nesprávnosti skutkových a právnych záverov vyslovených v rozsudku okresného súdu a rozsudku krajského súdu.

Sťažovateľka zároveň poukazuje na skutočnosť, že okrem nenaplnenia dôvodov na vyslovenie neplatnosti kúpnej zmluvy, určení povinnosti vrátiť si vzájomné plnenie poskytnuté podľa tejto kúpnej zmluvy bránila aj ďalšia okolnosť, a to zaťaženie dotknutej nehnuteľnosti záložným právom na zabezpečenie úveru poskytnutého treťou osobou žalobcovi ako vlastníkovi nehnuteľností.

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd „podľa § 52 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. pozastavil vykonateľnosť rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 20Cb 1/2010-198 zo dňa 21. 3. 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, č. k.: 3Cob/188/2011-267 zo dňa 14. 12. 2011“, a na odôvodnenie svojho návrhu okrem iného uviedla:

„Naliehavý právny záujem žalovaného na odklade vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia/rozsudku spočíva v tom, že plnenie povinnosti na základe právoplatného vo výške takmer 5.459.857,01 EUR existenčne ohrozí žalovaného.

Vzhľadom na právoplatnosť a vykonateľnosť rozsudku možno vo veľmi krátkom čase očakávať exekúciu na majetok žalovaného.

Poukazujeme na to, že škody ktoré tým vzniknú nebude možné vrátiť späť, reparaovať. Ako vyplýva z vyjadrení žalobcu uvedených v zápisnici o pojednávaní spoločnosť G. s. r. o. – teda žalobca, je jednoúčelovou spoločnosťou, ktorá vznikla za účelom obstarania predmetných nehnuteľností a realizácie podnikateľského zámeru s nimi spojenými. Podnikateľský zámer sa spoločnosti nepodaril.

Ako vyplýva zo skúseností, ktoré môžeme dokumentovať konkrétnymi príkladmi, žalobca a s ním prepojené spoločnosti nemajú problém po ukončení účelu spoločnosti (bez ohľadu na jeho splnenie) spoločnosť vymazať z obchodného registra. Svedčí o tom aj ex offo výmaz spoločnosti a následné rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vyhlásenie konkurzu pre nedostatok majetku u spoločnosti M., s. r. o. Za uvedené úkony nesie zodpovednosť žalobca, resp. osoby s ním majetkovo a personálne prepojené.

Z uvedeného dôvodu existuje reálna hrozba, že v prípade, ak nebude odložená vykonateľnosť napadnutého rozsudku, hrozí, že akékoľvek ďalšie konanie a rozhodnutie

Ústavného súdu SR (hoci aj v prospech sťažovateľa) sa z dôvodu nemožnosti navrátenia do pôvodného stavu po neskoršom rozhodnutí (nemožnosti vrátenia finančného plnenia), minie svojmu účinku.

Existuje totiž reálna hrozba, že po úhrade sumy, na ktorú je aktuálne zaviazaný žalovaný, dôjde k prevedeniu finančných prostriedkov na materskú (ovládajúcu) spoločnosť, pričom následne začne proces likvidácie a výmazu spoločnosti – žalobcu z obchodného registra. Sťažovateľ sa už nebude môcť efektívne domáhať vrátenia zaplatenej sumy...

Pokiaľ bude žalovaný plniť žalobcovi sumu 5.473.844,17 EUR titulom všetkých nárokov vyplývajúcich z napadnutého rozsudku, žalobca žalovanému vráti nehnuteľnosti s právnymi vadami – záložným právom viažucim sa na predmetné nehnuteľnosti.

Pokiaľ žalobca nepoužije časť sumy na celkové splatenie úveru voči spoločnosti U. a. s. na čo žalobca nie je napadnutým rozsudkom zaviazaný, môže si záložný veriteľ uplatniť záložné právo v dôsledku nesplácania úveru žalobcom voči žalovanému a na ťarchu jemu vrátených nehnuteľností.

Podľa výpočtov žalovaného, aktuálna výška úveru žalobcu, ktorá je zabezpečená záložným právom v prospech U. a. s. na predmetné nehnuteľnosti, predstavuje sumu 1.716.273,- EUR. Táto suma zahŕňa celkovú výšku aktuálneho zostatku úverov žalobcu, ako aj sumu omeškaných úrokov vrátane úrokov z omeškania. Úroky z omeškania predstavujú sumu vo výške 22.389,- EUR, čo je nepochybne ďalším dôkazom toho, že žalobca si neplní (a pravdepodobne nebude plniť) svoje záväzky a že žalobca je v predĺžení. Uvedené potvrdzuje zvýšené riziko hrozby nemožnosti navrátenia do pôvodného stavu.

Z uvedeného teda vyplýva reálna hrozba vzniku ďalšej škody žalovanému, a to vo výške 1.716.273,- EUR z dôvodu hroziacej povinnosti uhradiť záložnému veriteľovi dlžnú sumu v prípade nesplácania tohto záväzku žalobcom. Táto hrozba je zapríčinená arbitrárnym výrokom súdu. Žalovaný trvá na tom, že neexistuje žiaden dôvod, prečo by mal byť titulom napadnutého rozsudku zodpovedný za prípadné neplnenie záväzkov žalobcu voči tretím osobám...“

Sťažovateľka ústavný súd žiada, aby v súlade s § 26 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky,

o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prednostne prerokoval jej sťažnosť „ako aj návrh na odloženie vykonateľnosti..., vzhľadom na to, že vec ktorej sa predmetný návrh týka, je mimoriadne naliehavá s ohľadom na vážnosť a intenzitu neoprávnených zásahov do základných práv a slobôd a veľkosť hroziacej a nenapraviteľnej škody, ktorá výkonom napadnutých rozhodnutí môže vzniknúť“.

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo V., a. s. na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, princíp rovnosti zbraní účastníkov súdneho konania podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č. k. 20Cb 1/2010-198 zo dňa 21. 3. 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, č. k. 3Cob/188/2011-267 zo dňa 14. 12. 2011 porušené boli.

2. Rozsudok Okresného súdu Bratislava III č. k. 20Cb 1/2010-198 a rozsudok Krajského súdu Bratislava č. k. 3Cob/188/2011-267 sa zrušujú a vec sa vracia Okresnému súdu Bratislava III na ďalšie konanie.

3. Krajský súd v Bratislave a Okresný súd Bratislava III sú spoločne a nerozdielne povinní uhradiť V., a. s. trovy konania v sume 323,50 EUR do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet právneho zástupcu JUDr. R. M., advokáta so sídlom B.“

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy

podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľka v sťažnosti namietala porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozsudkom krajského súdu v spojení s rozsudkom okresného súdu.

Po predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľky ústavný súd zistil, že v tejto veci sú splnené všetky ústavné a zákonné predpoklady na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, a preto rozhodol o jej prijatí tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia (§ 25 ods. 1 a ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd návrhu sťažovateľky na vydanie dočasného opatrenia, a to odkladu vykonateľnosti okresného súdu vyhovel, pretože dospel k záveru, že odklad vykonateľnosti týchto rozhodnutí nie je v rozpore s dôležitým verejným záujmom, a v okolnostiach danej veci sú splnené podmienky podľa citovaného § 52 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

V konaní o prijatej sťažnosti rozhodne ústavný súd aj o ďalších nárokoch sťažovateľky uplatnených v návrhu na rozhodnutie vo veci samej (petite) jej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. februára 2012